

Dokumentas atspausdintas iš teismų praktikos paieškos sistemos INFOLEX. Praktika
(www.teismupraktika.lt)

Kortelė:

2130242_RegNr_e2A-1088-798/2022

<http://www.infolex.lt/tp/2130242>

Civilinė byla Nr. e2A-1088-798/2022
Teisminio proceso Nr. 2-56-3-00431-
2021-9
Procesinio sprendimo kategorijos:
3.3.1.14; 3.3.1.18.1; 3.4.3.14

(S)

LIETUVOS APELIACINIS TEISMAS

N U T A R T I S

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2022 m. gruodžio 22 d.
Vilnius

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Rasos Gudžiūnienės, Antano Rudzinsko (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas) ir Žilvino Terebeizos,

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo **trečiojo asmens uždarnosios akcinės bendrovės „MVG DEVELOPMENT“** apeliacinį skundą dėl Kauno apygardos teismo 2022 m. rugsėjo 28 d. sprendimo dėl įmonės pabaigos

uždarosios akcinės bendrovės „Eccum“ bankroto byloje.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

I. Ginčo esmė

1. Nemokumo administratorė mažoji bendrija (toliau – ir MB) „Nemokumo teisė ir valdymas“ pateikė teismui prašymą dėl likviduojamos dėl bankroto uždarosios akcinės bendrovės (toliau – ir BUAB) „Eccum“ veiklos pabaigos, kartu su prašymu pateikė teismui BUAB „Eccum“ galutinę bankroto ataskaitą, kuriai pritarta 2022 m. liepos 27 d. vykusiame kreditorių susirinkime.

II. Pirmosios instancijos teismo sprendimo esmė

2. Kauno apygardos teismas 2022 m. rugsėjo 28 d. sprendimu nusprendė pripažinti BUAB „Eccum“ veiklą pasibaigusią likvidavus ją dėl bankroto ir įpareigojo nemokumo administratorę ne vėliau kaip per 14 dienų nuo teismo sprendimo dėl juridinio asmens pabaigos įsiteisėjimo dienos kreiptis į Juridinių asmenų registro tvarkytoją jo veiklą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka dėl juridinio asmens išregistravimo. Pirmosios instancijos teismo sprendimas grindžiamas šiais argumentais:
 - 2.1. Kauno apygardos teismo 2021 m. lapkričio 10 d. nutartimi BUAB „Eccum“ iškelta bankroto byla ir nemokumo administratore paskirta MB „Nemokumo teisė ir valdymas“. Kauno apygardos teismo 2022 m. sausio 27 d. nutartimi patvirtinti BUAB „Eccum“ kreditorių finansiniai reikalavimai. Kauno apygardos teismo 2022 m. balandžio 25 d. nutartimi nutarta pripažinti BUAB „Eccum“ bankrutavusia ir likviduojama dėl bankroto. Kauno apygardos teismo 2022 m. rugsėjo 13 d. nutartimi nutarta patvirtinti BUAB „Eccum“ galutinę bankroto ataskaitą.
 - 2.2. Teismas vertino, kad byloje pateikta Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos Kauno valdybos Kauno aplinkos apsaugos inspekcijos pažyma Nr. (12.4)-AD5 patvirtina, jog įmonė už aplinkos teršimą į inspekcijos 2021–2022 metų kontroliuojamų ūkio subjektų sąrašus nebuvo įtraukta, įmonė už aplinkos teršimą bausta nebuvo, duomenų, kad paliko sukauptas atliekas ar užterštą gruntą, nėra, kitų neįvykdytų aplinkosauginių įsipareigojimų neturi.
 - 2.3. Teismas, patikrinęs viešus valstybės registrus, nustatė, kad BUAB „Eccum“ neturi registruotino nekilnojamojo ar kilnojamojo turto. Iš Lietuvos teismų informacinės sistemos LITEKO duomenų nustatė, kad bylų, kuriose BUAB „Eccum“ dalyvautų proceso šalimi, taip pat nėra. Teismo vertinimu, visi privalomi bankroto procesiniai veiksmai atlikti. Kreditoriai iki šios dienos nėra pateikę teismui jokių argumentų ar įrodymų, kad bankroto procedūra negali būti baigiama ir yra aplinkybių, dėl kurių ji turėtų būti tęsiama.
 - 2.4. Teismas konstatavo, kad yra pagrindas konstatuoti, jog nemokumo administratorė atliko visus procedūrinius veiksmus, būtinus užbaigti bankroto

procedūrą ir pripažinti BUAB „Eccum“ veiklą pasibaigusia, o byloje esantys ir ištirti įrodymai nesudaro pagrindo vertinti, kad bankroto procedūrą būtų tikslinga tęsti, todėl sprendė, jog yra pagrindas priimti sprendimą dėl BUAB „Eccum“ veiklos pabaigos.

III. Apeliacinio skundo argumentai

3. Apeliaciniame skunde trečiasis asmuo UAB „MVG DEVELOPMENT“ prašo panaikinti Kauno apygardos teismo 2022 m. rugsėjo 28 d. sprendimą, priteisti bylinėjimosi išlaidas. Apeliacinis skundas grindžiamas šiais argumentais:

3.1. Negalėjo būti priimtas sprendimas dėl likviduojamos dėl bankroto įmonės pabaigos, nes pirma, administratorė nėra tinkamai įgyvendinusi Lietuvos Respublikos juridinių asmenų įstatymo (toliau – ir JANĮ) 64 straipsnio 1 ir 4 dalyse numatytų imperatyvių įpareigojimų dėl bendrovės sandorių patikrinimo, todėl kreditoriai (tame tarpe ir apeliantė) negali įvertinti, ar yra išnaudotos visos galimybės maksimaliai patenkinti jų reikalavimus, kadangi tinkamai patikrinus bendrovės sandorius gali paaiškėti, jog egzistuoja sandorių, kurių pagrindu reikėtų kreiptis į teismą dėl, neapsiribojant, sandorių ginčijimo ar bendrovės bankroto pripažinimo tyčiniu. Todėl skundžiamas sprendimas, kuris yra priimtas į šias aplinkybes neatsižvelgus – yra neteisėtas ir turi būti panaikintas.

3.2. Administratorė, nors ir buvo įsipareigojusi, kreditoriams nurodė, kad nusprendė tikrinti bendrovės sandorius tik už 2019-2020 metus (nors jokia sandorių patikrinimo informacija kreditoriams pateikta nebuvo), o bankroto byla bendrovei iškelta 2021 m. lapkričio 10 d. nutartimi, darytina išvada, jog administratorė apskritai nepateikė kreditoriams informacijos apie bendrovės sandorius, sudarytus 2018 metais bei laikotarpiu nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 14 d. (nutarties dėl bankroto bylos iškėlimo įsiteisėjimo data).

3.3. Pažymėjo, kad dėl administratorės pateiktos ataskaitos nebuvo balsuota 2022 m. kovo 29 d. vykusiame pirmajame bendrovės kreditorių susirinkime, t. y. administratorė nebuvo įtraukusi į susirinkimo darbotvarkę jokio klausimo, susijusio su ataskaitoje pateiktos informacijos išklausymu ir / ar sprendimų priėmimu. Todėl kreditoriai (tame tarpe ir apeliantė) neturėjo galimybės pateikti pastabų ar papildomų klausimų dėl minėtos ataskaitos tikslumo ir pagrįstai tikėjosi, kad bendrovės bankroto proceso metu administratorė tinkamai įgyvendins JANĮ nustatytus įpareigojimus, o administratorėi šių pareigų neatlikus – į kreditorės nurodytas pastabas atsižvelgs pirmosios instancijos teismas, spręsdamas klausimą dėl galutinės ataskaitos patvirtinimo. Tačiau įvyko priešinga situacija – administratorė nustatytų įpareigojimų bendrovės bankroto proceso metu taip ir neatliko, o teismas, tvirtindamas galutinę ataskaitą, į kreditorės pateiktus prieštaravimus visiškai neatsižvelgė, todėl buvo priimtas skundžiamas sprendimas, kurio pagrindu bendrovės veikla nepagrįstai buvo pripažinta pasibaigusia.

3.4. Pabrėžė ir tai, kad administratorė buvo nustačiusi tam tikrų bendrovės veiklos ir kreditorių teisių pažeidimų (kadangi ruošėsi teikti ieškinį dėl žalos atlyginimo), todėl darytina išvada, jog informacija apie bendrovės sudarytus sandorius bei jų patikrinimo rezultatus privalo būti pateikta kreditoriams, kadangi yra būtina

tinkamai įvertinti – ar bendrovė nesudarė sandorių, dėl kurių reikėtų kreiptis į teismą dėl jų ginčijimo ar bendrovės bankroto pripažinimo tyčiniu.

- 3.5. Antra, sprendimas dėl bendrovės pabaigos buvo priimtas neatsižvelgus į tai, kad administratorė nesudarė ir teismui nepateikė JANĮ 100 straipsnio 3 dalies 4 punkte nustatyto bendrovės likvidavimo pradžios balanso, todėl skundžiamas sprendimas yra neteisėtas ir turi būti panaikintas. Taigi, priešingai nei nurodoma skundžiamame sprendime, nagrinėjamu atveju administratorė neatliko visų privalomų bendrovės bankroto procesinių veiksmų.
- 3.6. 2022 m. rugsėjo 15 d. administratorė į bylą teikdama prašymą dėl įmonės pabaigos prie jo pridėjo tik bendrovės balansą, sudarytą bendrovės likvidavimo pabaigos datai. Prašyme administratorė nurodė, kad bendrovės likvidavimo pradžios balanso nesudarė, kadangi šią informaciją kreditoriams pateikė 2022 m. kovo 14 d. prieš pirmąjį bendrovės kreditorių susirinkimą teiktoje ataskaitoje, tačiau ši administratorės pateikta informacija neatitinka tikrovės. Pažymėjo, kad administratorės pateikta kreditoriams ataskaita yra 2022 m. kovo 14 d. datos, tuo tarpu nutartis, kuria bendrovė pripažinta likviduojama dėl bankroto, byloje buvo priimta tik 2022 m. balandžio 25 d. (beveik po dviejų mėnesių nuo ataskaitos pateikimo kreditoriams dienos). Todėl administratorė, teikdama teismui prašymą, turėjo parengti ir prie jo pridėti bendrovės balansą, sudarytą būtent likvidavimo pradžios data (2022 m. balandžio 25 d.), tačiau šio balanso nesudarė ir prašyme nurodė tikrovės neatitinkančias aplinkybes.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

IV. Apeliacinės instancijos teismo nustatytos bylos aplinkybės, teisiniai argumentai ir išvados

Dėl bylos nagrinėjimo ribų

4. Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 320 straipsnio 1 dalimi nustatyta, kad bylos nagrinėjimo apeliacine tvarka ribas sudaro apeliacinio skundo faktinis ir teisinis pagrindai. Apeliacinės instancijos teismas nagrinėja bylą neperžengdamas apeliaciniame skunde nustatytų ribų, išskyrus atvejus, kai to reikalauja viešasis interesas ir neperžengus skundo ribų būtų pažeistos asmens, visuomenės ar valstybės teisės ir teisėti interesai (CPK 320 straipsnio 2 dalis). Apeliacinės instancijos teismas *ex officio* (savo iniciatyva) patikrina, ar nėra CPK 329 straipsnyje nustatytų absoliučių teismo procesinio sprendimo negaliojimo pagrindų. Absoliučių nutarties negaliojimo pagrindų nenustatyta.
5. Nagrinėjamoje byloje sprendžiami pirmosios instancijos teismo procesinio sprendimo, kuriuo patenkintas nemokumo administratorės prašymas dėl įmonės pabaigos, teisėtumo ir pagrįstumo klausimai.

Dėl apeliacinio skundo argumentų

6. Apeliantė, nesutikdama su pirmosios instancijos teismo sprendimu dėl įmonės pabaigos, pirmiausia nurodė argumentus dėl to, kad šioje byloje pirmosios instancijos

teismas nutartimi patvirtino galutinę ataskaitą teismui, tačiau teismas neišanalizavo apeliantės pateiktų prieštaravimų dėl galutinės ataskaitos tvirtinimo.

7. Teisėjų kolegija nepasisako dėl aukščiau išdėstytų apeliacinio skundo argumentų, kadangi Kauno apygardos teismo 2022 m. rugsėjo 13 d. nutartis, kuria patvirtinta BUAB „Eccum“ galutinė bankroto ataskaita, yra neskundžiama (JANĮ 99 straipsnio 6 dalis), t. y. pagal įstatymą negali būti apeliacijos objektu (CPK 315 straipsnio 2 dalies 3 punktas). Todėl apeliacinės instancijos teismas neturi kompetencijos vertinti šio procesinio sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo.
8. JANĮ nustatytos sprendimo dėl įmonės pabaigos nuostatos, palyginus su anksčiau galiojusio Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo (toliau – ir ĮBĮ) nuostatomis, iš esmės nepasikeitė, dėl to tikslinga vadovautis šiuo klausimu suformuota teismų praktika.
9. Lietuvos apeliacinis teismas ne kartą yra nurodęs, kad materialaus pobūdžio sąlygos vertinimas turi būti atliekamas tikslu įsitikinti, ar iš tiesų egzistuoja objektyvios faktinės prielaidos, suponuojančios, jog kreditorių reikalavimai galėtų būti patenkinti didesniu mastu, jeigu būtų atlikti papildomi veiksmai, susiję su bankroto procedūrų vykdymu. Vien tik formalus bankroto procedūrų tęsimas neužtikrintų nei kreditorių, nei skolininko interesų apsaugos, o atskirais atvejais pažeistų ir bankroto proceso tikslus (Lietuvos apeliacinio teismo 2015 m. rugsėjo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 2A-980-186/2015; 2015 m. rugsėjo 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 2A-797-178/2015).
10. Apeliantė, nesutikdama su pirmosios instancijos teismo sprendimu dėl įmonės pabaigos nurodė, kad nemokumo administratorė, kreditoriams nurodė, jog tikrins bendrovės sandorius tik už 2019-2020 metus. Kreditorė daro išvadą, kad administratorė nepateikė kreditoriams informacijos apie bendrovės sandorius, sudarytus 2018 metais bei laikotarpiu nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 14 d. (nutarties dėl bankroto bylos iškėlimo įsiteisėjimo data). Pažymėjo, kad administratorė buvo nustačiusi tam tikrų bendrovės veiklos ir kreditorių teisių pažeidimus (nes ruošėsi teikti ieškinį dėl žalos atlyginimo), todėl šiuo atveju yra būtina tinkamai įvertinti – ar bendrovė nesudarė sandorių, dėl kurių reikėtų kreiptis į teismą dėl jų ginčijimo ar bendrovės bankroto pripažinimo tyčiniu.
11. Teisėjų kolegija dėl aukščiau nurodytų argumentų pažymi, kad nemokumo administratorė, kaip bankrutavusio juridinio asmens atstovė, turi teisę savarankiškai nuspręsti dėl būtinybės kreiptis į teismą su ieškiniu dėl žalos atlyginimo, sandorių ginčijimo ir / arba bendrovės bankroto pripažinimo tyčiniu.
12. Teismų formuojamoje praktikoje šiuo klausimu yra nurodyta, kad kreditoriai neturi teisės duoti bankroto administratorėi privalomų nurodymų bankrutavusio juridinio asmens vardu reikšti ieškinius, susilaikyti nuo jų pareiškimo ar, pareiškus ieškinį, jo atsisakyti, arba vesti bylą pagal kreditorių susirinkimo (komiteto) nurodytas veikimo kryptis, t. y. įpareigoti byloje atlikti tik konkrečius, ribotus ar kitus jam nurodytus veiksmus. Bankroto administratorė yra laisva pasirinkti, koku teisiniu būdu ir priemonėmis siekti įstatyme numatytų bankroto proceso tikslų, nuspręsti dėl konkrečių bylų iškėlimo, įstojimo į vykstančius teisinius procesus ir kt. Juridinio asmens kreditoriai, kaip subjektai, kurie turi suinteresuotumą bylos baigtimi ir siekia gauti reikalavimų patenkinimą iš juridinio asmens, gali imtis priemonių skoloms išieškoti iš juridinio asmens skolininkų, tačiau teismo paskirtam bankroto administratoriui negali nustatyti privalomų valdingų nurodymų, kurie ribotų įstatymu priskirtų įgaliojimų administratoriui vykdymą,

taip pat teismine tvarka ginti juridinio asmens bei jo kreditorių teises ir teisėtus interesus (Lietuvos apeliacinio teismo 2017 m. lapkričio 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2-1812-381/2017; 2019 m. kovo 23 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2A-680-823/2019).

13. Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad trečiasis asmuo UAB „MVG DEVELOPMENT“ nepagrindė, jog tęsiant BUAB „Eccum“ bankroto procesą ar kreipiantis į teismą dėl bankroto pripažinimo tyčiniu, egzistuoja reali ir tikėtina galimybė, kad kreditorių finansiniai reikalavimai gali būti patenkinti didesne apimtimi nei šioje bylos nagrinėjimo stadijoje. Naujausioje Lietuvos apeliacinio teismo praktikoje pažymėta, kad inicijuotas teisminis ginčas bankrutavusio juridinio asmens vardu pats savaime neriboja galimybės konstatuoti juridinio asmens veiklos pabaigą, jam (juridiniam asmeniui) atitinkant įstatyme numatytas sąlygas (Lietuvos apeliacinio teismo 2021 m. lapkričio 25 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2A-1161-450/2021). Taip pat juridinio asmens bankroto pripažinimas tyčiniu neturi reikšmės sprendžiant klausimą dėl įmonės pabaigos (Lietuvos apeliacinio teismo 2022 m. sausio 27 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2A-490-407/2022). Pažymėtina, kad jeigu po BUAB „Eccum“ pabaigos atsirastų turto (pvz., būtų išieškotos priteistos sumos), iš kurio galėtų būti tenkinami likę nepatenkinti juridinio asmens kreditorių reikalavimai, šie kreditoriai galėtų kreiptis į juridinio asmens bankroto bylą nagrinėjusį teismą su prašymu dėl turto paskirstymo, laikantis juridinio asmens bankroto byloje nustatyto kreditorių reikalavimų tenkinimo eiliškumo ir jų proporcingumo (Lietuvos apeliacinio teismo 2016 m. gegužės 3 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 2A-701-798/2016).
14. Apeliantės teigimu, sprendimas dėl bendrovės pabaigos buvo priimtas neatsižvelgiant į tai, kad administratorė nesudarė ir teismui nepateikė JANĮ 100 straipsnio 3 dalies 4 punkte nustatyto bendrovės likvidavimo pradžios balanso, todėl skundžiamas sprendimas yra neteisėtas ir turi būti panaikintas. Priešingai nei nurodoma skundžiamame sprendime, nagrinėjamu atveju administratorė neatliko visų privalomų bendrovės bankroto procesinių veiksmų.
15. Teisėjų kolegijos vertinimu, vien tai, kad nemokumo administratorė nepateikė likvidavimo pradžios finansinės ataskaitos, *per se* (savaime) neturėtų būti pagrindas atsisakyti priimti sprendimą dėl juridinio asmens pabaigos.
16. JANĮ 100 straipsnio 3 dalyje nurodyti dokumentai turi būti pateikiami kartu su prašymu priimti sprendimą dėl juridinio asmens pabaigos, kadangi jie padeda pagrįsti, ar bankroto procedūros buvo atliktos tinkamai. Lietuvos apeliacinis teismas yra išaiškinęs, kad teisė pripažinti įmonės veiklą pasibaigusia priklauso išimtinai teismui, tokią teisę siejant su galutinės bankroto ataskaitos patvirtinimu bei JANĮ 100 straipsnio 3 dalyje nurodytų įrodymų pateikimu (Lietuvos apeliacinio teismo 2021 m. kovo 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 2-433-450/2021).
17. Tačiau JANĮ 100 straipsnio 3 dalyje nurodytų dokumentų nepateikimas neužkerta teismui galimybės priimti sprendimą dėl įmonės pabaigos. Lietuvos apeliacinis teismas nurodė, kad byloje nėra ginčo, jog nepateikti JANĮ 100 straipsnio 3 dalyje nurodyti dokumentai, tačiau šiuo atveju nėra objektyvios faktinės prielaidos, suponuojančios, jog kreditorių reikalavimai galėtų būti patenkinti didesniu mastu, jeigu būtų atlikti papildomi veiksmai, susiję su bankroto procedūrų vykdymu. Kaip jau minėta, vien formalus bankroto procedūrų tęsimas neužtikrintų nei kreditorių, nei skolininko interesų apsaugos, o atskirais atvejais pažeistų ir bankroto proceso tikslus. Taigi, įmonės likvidavimo

procedūrų nukėlimas nekonstatavus tam akivaizdaus pagrindo laikytinas neatitinkančiu viešojo intereso ir prieštaraujančiu bankroto proceso principams (Lietuvos apeliacinio teismo 2021 m. rugpjūčio 31 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2A-1003-781/2021). Vertinant šią pacituotą Lietuvos apeliacinio teismo praktiką yra pagrindas teiginiui, kad aukščiau nurodytoje byloje teismas pripažino, kad dokumentų nurodytų JANĮ 100 straipsnio 3 dalyje nepateikimas, iš esmės nedraudžia pirmosios instancijos teismui priimti sprendimą dėl įmonės pabaigos.

18. Akcentuotina ir tai, kad Lietuvos apeliacinio teismo praktikoje yra nurodoma, jog gavus iš bankrutavusios įmonės bankroto administratoriaus dokumentus, būtinus sprendžiant klausimą dėl įmonės pabaigos, teismas gali priimti sprendimą dėl įmonės pabaigos tik tuo atveju, kai nelieka abejonių, kad atlikti visi įstatyme numatyti būtinieji bankroto proceso darbai, tinkamai pabaigtos bankroto procedūros ir išnaudotos visos galimybės kuo daugiau patenkinti bankrutavusios įmonės kreditorių finansinius reikalavimus. Tokios aplinkybės turi būti itin kruopščiai aiškinamos tais atvejais, kai kreditorius ar kreditoriai teikia argumentus dėl to, kad bankroto procedūros atliktos ar užbaigtos netinkamai, kad administratorius (likvidatorius) neišnaudojo visų galimybių tenkinant kreditorių reikalavimus, kad priimti sprendimą dėl bankrutavusios įmonės pabaigos dar nėra pakankamo pagrindo. Taigi, bankroto procedūros gali būti užbaigiamos, jeigu bankrutavusios įmonės administratorius pateikia teismui įstatyme nustatytus dokumentus ir Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento pažymą (procesinio pobūdžio sąlygos) bei įrodymus, kad buvo panaudotos visos protingos ir būtinos priemonės bankrutavusios įmonės kreditorių reikalavimams patenkinti (materialaus pobūdžio sąlyga). Pastarosios sąlygos vertinimas turi būti atliekamas siekiant įsitikinti, ar iš tiesų egzistuoja objektyvios faktinės prielaidos, suponuojančios, jog kreditorių reikalavimai galėtų būti patenkinti didesne apimtimi, jeigu administratorius atliktų papildomus veiksmus, susijusius su bankrutavusios įmonės bankroto procedūrų vykdymu. Minėta, kad vien tik formalus bankroto procedūrų tęsimas, nesant *prima facie* (akivaizdžių) įrodymų apie egzistuojančią realią galimybę tokiu būdu patenkinti bankrutavusios įmonės kreditorių reikalavimus didesne apimtimi, neužtikrintų nei kreditorių, nei skolininko interesų apsaugos, o atskirais atvejais pažeistų ir bankroto proceso tikslus (Lietuvos apeliacinio teismo 2014 m. kovo 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 2A-979/2014; 2022 m. sausio 27 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2A-490-407/2022). Taigi, sprendžiant dėl sprendimo dėl įmonės pabaigos priėmimo, svarbu šį institutą taikyti ne formaliai, o atsižvelgiant į jo paskirtį ir bankroto proceso tikslus.
19. Teisėjų kolegija, apibendrinusi tai, kas buvo išdėstyta, daro išvadą, kad trečiojo asmens (kreditorės) UAB „MVG DEVELOPMENT“ apeliacinis skundas atmestinas kaip nepagrįstas. Šiuo atveju formalus bankroto procedūrų tęsimas pažeistų esminį bankroto proceso tikslą – kiek įmanoma operatyviau užbaigti bankroto procedūras ir bankroto proceso tikslus (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. vasario 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-16/2014). Todėl Kauno apygardos teismo 2022 m. rugsėjo 28 d. sprendimas paliekamas nepakeistas (CPK 326 straipsnio 1 dalies 1 punktą). Teismų praktikoje pripažįstama, kad vien ta aplinkybė, jog teismai, įvertinę byloje surinktus įrodymus, padarė kitokias išvadas nei nurodo apeliantė, savaime nereiškia, kad buvo pažeistos įrodymų vertinimo taisyklės (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. sausio 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-110/2013).

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 326 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 331 straipsniu,

n u t a r i a :

Kauno apygardos teismo 2022 m. rugsėjo 28 d. sprendimą palikti nepakeistą.

Teisėjai

Rasa Gudžiūnienė

Antanas Rudzinskas

Žilvinas Terebeiza